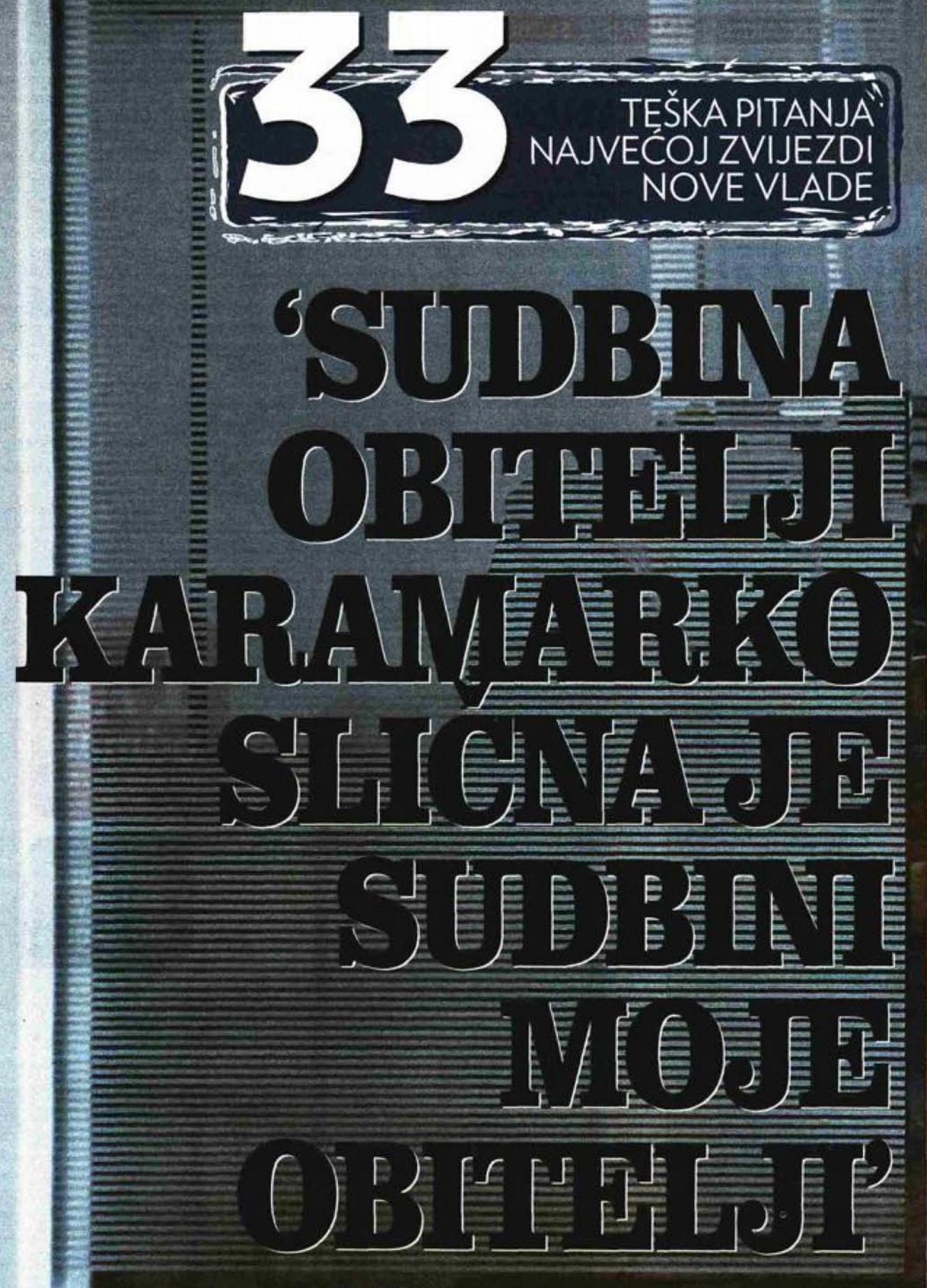

PRVA VELIKA ISPOVIJEST MINISTRA KULTURE ZLATKA HASANBEGOVIĆA

PIŠE JURICA KÖRBLER
SNIMA NEJA MARKIČEVIĆ/EPH

U MODERNOJ POVIJESTI HRVATSKE NIJE BILO MINISTRA KOJI JE NA SAMOM POČETKU MANDATA, KAO ZLATKO HASANBEGOVIĆ, DOŽIVIO TAKAV RAFAL OPTUŽBI. PIŠU SE PETICIJE, KULTURNJACI GOTOVО SVAKODNEVНО IMAјУ SKUPOVE NA KOJIMA SE GOVORI PROTIV MINISTRA, A SVE SE ČЕŠĆЕ NJEGOVO IME U NEGATIVНОM KONTEKSTU SPOMINJE I USTRANIM MEDIJIMA. RAZGOVARALI SMO BAŠ U TRENUТKУ KADA SU SE NEZADOVOLJNI KULTURNJACI OKUPILI NA TRIBINI PROTIV MINISTRA.

Karamarko je stariji od mene, naša su životna iskustva drukčija, ali dijelimo mnoge zajedničke poglede na prošlost, sadašnjost i budućnost. Znao je sve o meni. U svim nastupima jasno sam artikulirao svoja političko-nacionalna stajališta

ticije, kulturnaci gotovo svakodnevno imaju skupove na kojima se govoriti protiv ministra, a sve se češće njegovo ime u negativnom kontekstu spominje i u stranim medijima. Razgovarali smo baš u trenutku kada su se nezadovoljni kulturnaci okupili na tribini protiv ministra. Vatreni Bad Blue Boy, koji je odrastao na tribinama, ali stadionskim, nije odašao da ga ti prosvjedi previše uzrujavaju. "Akose išta za me ne može reći, to je da nisam dio bilo kojeklientelističke mreže i da nikom ne dugujem ništa. Imam beskompromisna uvjerenja i svoju profesiju, i njoj se uvijek mogu vratiti".

● **Koliko je sve ono što je prošla vaša obitelj ostavilo trag u na vama, u formiranju kao znanstvenika i sada političara?**

- Stasao sam u obitelji koja na koji način nije bila profesionalno i emocionalno povezana s tadašnjim ovčalnim komunističkim akademijama i kasnije zaboravljeni i marginalizirani Behaudin Selmanović, nadaren Sandžaklja. Prije rata pripadao je starčevičanskim nacionalističkim krugovima među zagrebačkim studentima, a portret je poklonio Filipu Lukasu, znamenitom predsjedniku Matica hrvatske. Portret se nakon rata zagubio, neko vrijeme bio je iznad glava predsjednika Matice, dok Hasanbegović nije zamolio posudbu. "Kada su me posjetili ljudi iz Matice, pitali su što mogu učiniti za mene. Tada sam ih zamolio da napravimo ugovor o razmjenni i tako je ovdje došao Starčević. Kroz povijest portreta i Selmanovića i Lukasovu putnu sudbinu zrcali se i hrvatska povijest u prošlom stoljeću".

Naminstrovom stolu dočekale su me obiteljske fotografije, jer me izuzetno zanimalo što se sve u obitelji događalo u burnim vremenima od 1941., kada je njegov đed s majčine strane došao u Zagreb, do danas. Nakon rata komunisti su im nacionalizirali i konfiscirali kuće i zemljišta u Zagrebu, a ministar mi kaže da sve ono što je zapisaо u svojoj imovinskoj kartici zapravo dolazi iz nasljedstva. Pripremajući slikovni materijal za Nedjeljni Jutarnji Hasanbegović je našao i diplomu koju je u osnovnoj školi dobio za treće mjesto na "šampionatu znanja Titovog dela - naš putokaz" o marksistickoj misli. "Iako sam i kao dečko u školi bio izraziti i iinstinktivni antimarksist i antikomunist, ipak sam bolje poznavao marksističku misao od školskih kolega omladinskih aktivista i komsomolaca, kasnije tehnikrata i menadžera za sve režime".

Kaže da dolazi iz obitelji u kojoj je bio različitih pogleda na politiku, a sam je naslijedio jednu vrstu upornosti i nepotkupljivosti. Možda u modernoj povijesti Hrvatske nije bilo ministra koji je na samom početku mandata doživio tako rafal optužbi. Pišu se pe-

'MOJE TEMELJNO STAJALIŠTE JE DA STANJE KOJE JE NASTUPIO 1945. NIJE BILO ISTINSKO OSLOBOĐENJE. OBNOVLJENA JE JUGOSLAVENSKA DRŽAVA, A SVAKA JUGOSLAVENSKA DRŽAVA IZ MOJE JE VIZURE NEGACIJA HRVATSKE DRŽAVE'

Ja sam rođen 1973., a počeо sam se 'obliskovati' negdje sredinom 80-ih, kaže ministar kulture koji je bio aktivan pripadnik navijačke skupine Bad Blue Boys

● **Pravštvo i starčevičanstvo bilo je vaša temeljna politička ideologija?**

- Da, 90-ih godina, kada su me

studi

ent

ne

po

se

po

rate li o tim povijesnim te-mama?

- Sudbina njegove obitelji, u drugom prostornom kontekstu, slična je sudbini moje. Obojica smo odstranili u obiteljskom okruženju onih koji nisu pripadali krugu komunističkih povlaštenika i vladajuće elite, i koji su na svojoj koži osjetili naličje pobjede iz 1945. Karamarko je stariji od mene, naša su životna iskušta potpuno drukčija, ali dijelimo mnoge zajedničke poglede na prošlost, sadašnjost i budućnost.

● Kada je došlo do vašeg političkog angažmana je li Karamarko znao sve o vama?

- Znao je. U posljednjih desetak godina u svim nastupima jasno sam artikulirao svoju političko-nacionalnu stajališta. Nisam bio od onih koji su ovisnici o međijskoj pozornosti, nisam često davao intervjuve, ali svaki moj veći javni nastup bio je promišljen i programatske naravi, i u njemu sam jasno artikulirao ono što mislim.

Fotografija na rivi

● Puno bure izazvala je vaša fotografija snimljena na splitskoj Rivi. Kako ste osobno dozvijeli objavljanje te fotografije?

- To sam sve očekivao. Ja dobro poznam sudsionike cijele te haranje i oni zapravo poznavaju i mene, bez obzira što su neki od njih rekli da za mene nikada nisu čuli. Na neki način, sve je to očekivano. Naravno, čovjeka uvijek iznenadi jedna vrsta militantnosti u svemu tome, ali tunisam bitan niti ja, niti moji kritičari, već činjenica da hrvatsko društvo prolazi kroz jednu vrstu katarze koja je izostala devedesetih. Riječ je o suočavanju s prošlošću i sam želim pridonjeti da se taka katarza dovrši i da se prošlost ostavi iza nas.

● Kada ste tu sliku prvi put vidjeli?

- Na nju sam potpuno zaboravio. To je snimljeno, čini mi se, 1993. ili 1994. godine na splitskoj Rivi, kada je bila neka obiljetnica poštovanja HOS-a. Do susreta je došlo sa svim slučajem, kada je i nastala fotografija s dijelom odore dvojice hosovaca. Tu ne vidim nikakvu posebnu kontroverzu, osim načina na koji je plasirana ta cijela priča. Slike je objavljena u tom famoznom časopisu, koji je zapravo staro, emigrantsko glasilo koje je više desetjeka izlazilo u Kanadi, kao legalno glasilo na brojnoj političkoj organizaciji Hrvata u egzilu, i to u jednoj demokratskoj državi. Pokušalo se neuspješno prenijeti taj časopis u Zagreb, tu je nekorijenje izlazio kao legalno glasilo, a ne kaoneki podzemni simpatizatori.

● Vi ste s njima suradivali?

- Na ovim izborima prvi put su glasovali i oni rođeni 1997., koji se ne sjećaju ni Hrvatske devedesetih. Moja je želja otvoriti put mladim ljudima, neopterećenim različitim hipotekama kako bi dobili prigodu umjetničkog i kulturnog samootvarjanja, ali i ulaska u ustanove u kojima treba ponistiti jednu vrstu ne samo ideološkog, već i generacijskog monopola koji opterećuje Hrvatsku. Knjiga prošlosti možemo zatvoriti, ali to trebastvoriti neke važne pretpostavke.

● Hoće li ipak pokušati iz-

graditi most prema nezadovoljnima koji traže vašu smrku?

- Otvoren sam i svatko tko me pozaje zna da me krase, bez samoljublja, barem dvije vrline. Sklonost dijaloga i izrazita razodonalost. Ne postoje osoba među nezadovoljnima i kriticima koja u svakom trenutku, kada god to poželi, ne može doći do mene i sa mnom razgovarati.

● U kakvom je stanju hrvatska kultura?

- Zapuštena je, devastirana, prepustena identitetkoj konfuziji, ustanove vape za jednom vrstom inventure. Potrebna je nova zakonodavna inicijativa, jer je ključne zakone pregazilo vrijeme. Zateko sam devastiranom ministarstvu u svakom pogledu. Jedino u čemu se mogu složiti s nekim od sudsionika današnje haranje protiv mene bila je ocjena rada moje prethodnice gospode Zlatar Violić. Ali tada iz stanovitih razloga nisu tako histerično napadali i prosjevali, bez obzira na nezadovoljstvo. Ipak je bila riječ o istoj ideološko-interesnoj skupini, pa je sve ostalo kao neka vrsta obiteljske svade u intimnom obiteljskom krugu.

● To su ljevičarski mediji

● Sve je više kritika usmjerenih prema vama i u inozemnom tisku?

- Reakcije u inozemnom tisku uglavnom su se sporadično pojavljivale u ljevičarskim njemačkim i austrijskim medijima. Ono što je zanimljivo jest da su ključni interpretatori moga, tzv. "slučaja" bili domaći kritičari, koji pokušavaju dezinformirati naše prilike, način, općenito nezainteresiranu međunarodnu javnost. Nakon što se vidjelo da na domaćem terenu ne mogu postići ništa, pokušalo se sve prebaciti na međunarodnu javnost i ono što je najosjetljivije na pokvarenje, pokušalo mese prikazati kao navodnog antisemita. Ta besmislica, naravno, neutemeljena, ali je imala odredenog odjeka, recimo kod Finkielkrauta i Brücknera. Finkielkraut je iznio izbarne konstrukcije o stvaranju saveza u Hrvatskoj između "integralnog katolicizma i radikalnog islamizma". Bez elaboracije, jesam li ja u toj zamisljenoj hrvatskoj pučkoj fronti "integralni katolik" ili "radikalni islamist". To će mu naknadno razjasniti uvaženi poznavatelji islamske problematike Dražen Katunarić. Svakom je jasno da je sve ono što se događa oko mene rezultat hrvatskih previranja i po-djela.

● Mnogi su zamjerili da ste povjesničar i da time nemate veze s kulturom?

- Na ovim izborima prvi put su glasovali i oni rođeni 1997., koji se ne sjećaju ni Hrvatske devedesetih. Moja je želja otvoriti put mladim ljudima, neopterećenim različitim hipotekama kako bi dobili prigodu umjetničkog i kulturnog samootvarjanja, ali i ulaska u ustanove u kojima treba ponistiti jednu vrstu ne samo ideološkog, već i generacijskog monopola koji opterećuje Hrvatsku. Knjiga prošlosti možemo zatvoriti, ali to trebastvoriti neke važne pretpostavke.

● Hoće li ipak pokušati iz-

33 TEŠKA PITANJA NAJVEĆOJ ZVIJEZDI NOVE VLADE

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136